

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐν-
ρώπῃ φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Διό. Τ. 1
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐν-
ρώπῃ φρ. χρ. 25
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Μυ-
θολογικὰ (Ἡ Ἑστία).—Ποικίλα.—Γινώμει δοῦν.—Τὸ δέκατον
δυνέδριον τῶν Ἀδιανολόγων.—Ἑλληνικαὶ καὶ Ρωμαϊκαὶ ἐ-
πιγραφαὶ ἐν Δράμᾳ.—Βασιλικὴ νεκρόπολις ἐν Σιδῶνι.—Ὁ Ἀ-
φρικανὸς ἦρως Χαμά.—Ἡ Δευτέρα Μήνηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μέγαν τῇ ἀληθείᾳ προκαλεῖ εἰσέτι πάταγον τὸ ζή-
τημα τῶν συμμαχιῶν, τὸ προκλήθην ἔνθεν μὲν διὰ τῆς
ἐν Ἰταλίᾳ ὑπουργικῆς κρίσεως, ἔνθεν δὲ διὰ τῆς ἐν Κο-
πεγχάγῃ παρουσίας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, τῆς
παρεχούσης τὴν ἐλπίδα ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Γ', ἐπανα-
κάμπτων ἐκ τῆς πρωτευούσης τοῦ ἐστεμμένου πενθεροῦ,
θὰ διέλθῃ διὰ Βερολίνου καὶ θ' ἀνταποδώσῃ τὴν ὀφειλο-
μένην πρὸς τὸν γερμανὸν μονάρχην ἐπίσκεψιν. Μόλις
τὰς ἡνίας τῆς ἐξουσίας ἀνέλαβεν ὁ τοῦ κ. Ρουδίνου διά-
δοχος καὶ ἀμέσως οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ ἤρξαντο
διασαλπίζοντες ὅτι ἡ ἐν τῷ βασιλείῳ ὑπουργικὴ μετα-
βολὴ ἥκιστα παραβλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς τριπλῆς
συμμαχίας, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἰταλίας ἐπισυμ-
βαίνοντα μικρὸν θίγουσιν τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἰδίᾳ τὰς μετὰ
τῶν συμμάχων σχέσεις αὐτῆς καὶ ὅτι ἐπομένως οὐδεμία
μεταβολὴ ἐπέρχεται ἐν τῇ κρατούσῃ νῦν ἐν Εὐρώπῃ ἰσορ-
ροπία τῶν συμμαχικῶν ὁμίλων, οἵτινες εὐφύμως καλοῦν-
ται ἐχέγγυα τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ταῦτοχρόνως ὁ
νέος πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, ἐπικυρῶν
καὶ ἐνισχύων τὴν ἀπὸ 5/17 μαΐου πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλο-
δαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Ἰταλίας ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῶν
ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Βρίν, ἐξέθετο ἐν μακρᾷ ὑπουρ-
γικῇ ὁπλώσει πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ὅτι
ἡ ὑπ' αὐτὸν νέα κυβέρνησις ἐμμένει πιστῇ εἰς τὰς περὶ
ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἰδέας τῶν προκατόχων καὶ εἰς τὰς
μετὰ τῶν συμμάχων συμφωνίας, ἃς θεωρεῖ ὡς ἀσφαλὲς
ἐχέγγυον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡσυχίας. Αἱ ὁπλώσεις τοῦ κ.
Γιολίνι, καθισχυράσασαι τοὺς συμμάχους, προῦκάλεσαν
πολλὰ τὰ σχόλια καὶ ἔνιοι τῶν ἀκριτομύθων ἐπειράθησαν
νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτὰ καὶ νὰ διαπιστώσωσιν ὅτι αἱ βά-
σεις τῆς τριπλῆς συμμαχίας παραμένουσιν ἀκράδαντοι
καὶ ὅτι μάτνυ οἱ πολέμιοι τοῦ εἰρηνικοῦ συνδέσμου ἐξή-

τησαν νὰ διακηρύξωσιν ὅτι αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐν Ἰταλίᾳ
ὑπουργικαὶ μεταβολαὶ συνεπάγονται τὴν βαθμιαίαν ἐξ-
ασθένειαν τοῦ ὁμίλου τῶν δυνάμεων τῆς μέσης Εὐρώπης
καὶ ἐν τέλει δύνανται νὰ ἐπενέγκωσι τὴν διάσπασιν τῶν
ὑφισταμένων συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν, τῶν ἀνανεωθει-
σῶν πέρυσιν κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς ἐξουσίας τοῦ
ὑπὸ τὸν κ. Ρουδίνον ὑπουργείου. Ἀλλὰ τὴν μείζονα
προσοχὴν ἐπεσπάσατο ἡ πιθανότης τῆς συνεντεύξεως
Γουλιέλμου καὶ Ἀλεξάνδρου, τῆς θεωρουμένης ὡς ἀφε-
τηρίας νέων τε συμμαχικῶν δεσμῶν καὶ διασπάσεως τῆς
παγιωθείσης πλέον στεροῦς γαλλορωσικῆς συμφωνίας,
ἥτις, σφόδρα τὰ κύκλα τῶν ἐν Βερολίνῳ ταράξασα,
κρατεῖ αὐτοὺς εἰς ἀδιάκοπον ἀνησυχίαν ἐπὶ τῷ φόβῳ
μὴ ὁ σύνδεσμος οὗτος, ὁ πολλῶ ἰσχυρότερος τοῦ τρι-
πλοῦ, ἐὰν μὴ τούτῳ συνταχθῇ ἡ μεγάλη Βρετανία καὶ
ἕτεραι τῶν ὡς πολιτικὸν πρόγραμμα αὐτῶν τὴν οὐδετε-
ρότητα ἀναγραφασῶν δυνάμεων, ἀποπειραθῇ νὰ λύσῃ
τὸ ὅλον εὐρωπαϊκὸν ζήτημα καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν
κρατοῦσαν νῦν ἐκκρεμὴ ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν, ὑφ' ἣν
στένοντες οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοί, εὐχονται τὴν ἀπὸ ταύτης
ἀπαλλαγὴν διὰ παντὸς μέσου. Τὸ κρατοῦν ἐν Βερολίνῳ
πνεῦμα ἐπὶ τῇ πιθανότητι τῆς συνεντεύξεως Γουλιέλμου
καὶ Τσάρου εἶναι πάντοτε ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Γ' θὰ συγ-
κατατεθῇ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας δε-
σμῶν καὶ μάλιστα μετὰ τὰς δοθησομένας ἐξηγήσεις, καθ'
ἃς αἷτιος τῆς τέως πρὸς τὴν Ρωσίαν πολιτείας τῆς Γερ-
μανίας τυγχάνει ὁ ἐν Φρειδερισχροῦ μονάρχων νῦν πρῶν
ἀρχιγραμματεὺς, ὁ ὑπέχων κατὰ τοὺς περὶ τὸν αὐτοκρά-
τορα Γουλιέλμον τὴν εὐθύνην πάσης ἐπιβλαβοῦς νῦν εἰς
τὰ τῆς Γερμανίας συμφέροντα πολιτικῆς καὶ ἀποδαίνων
ἀξιος τῶν ὧν πάσχει. Οὐδεὶς βεβαίως ἀρνεῖται ὅτι ἡ ἐν
τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι πολιτεία τοῦ πρίγκιπος Βίσι-
μαρκ κατὰ τὸ 1887 καὶ 1888, ὅτε ἡ γερμανικὴ διπλωμα-
τία ἀπέρριπτε τὸ περὶ ἐξομαλίσεως τῶν βουλγαρικῶν
δυσχερειῶν σχέδιον τοῦ ρωσικοῦ ἀνακτοβουλίου, τὸ γνω-
στὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σχέδιον τοῦ στρατηγοῦ Ἐρενρῶθ,
συνεπλήρου τὸ ἔργον, οὗ τὰς βάσεις ὁ αὐτὸς ἐτίθει δι-
πλωμάτης τῷ 1879 διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ συνομολογίας
τῆς συμμαχίας τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν, τῆς ἐνισχυθείσης
βραδύτερον διὰ τῆς προσχωρήσεως καὶ τῆς Ἰταλίας· ἀλλ'
ἐὰν οἱ διαδεξάμενοι αὐτὸν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἄνδρες ἐπόθουν
εἰλικρινῶς νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν
ἀρχαίων ρωσογερμανικῶν σχέσεων καὶ νὰ βελτιώσωσι
τὴν κρατοῦσαν νῦν ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν, ὥφειλον
τότε νὰ μεταβάλωσι τὴν ὑπὸ τοῦ πρῶν ἀρχιγραμματεῶς